

det er nødvendigt at knytte nogle Ord allerede nu i Dag. Det ærede Medlem gjorde sig til Talsmand for den Opfattelse, at den ligelige Politik, Danmark tidligere havde ført, maatte afløses af en Politik, der betød en Orientering til den ene Side. Jeg føler mig overbevist om, at ligesom den ligelige Politik, Danmark tidligere har ført, har fundet Tilslutning og Støtte i alle politiske Partier, saaledes vil det ærede Medlem med den Opfattelse, han her har gjort sig til Talsmand for, staa nogenlunde ene i Rigsdagen ogsaa nu, jeg tænker mig endda nogenlunde ene indenfor sit eget Parti. Jeg føler mig i hvert Fald overbevist om, at man ikke fra Regeringens Side vil have nogen Tilbøjelighed til at bryde med Grundkarakteren i den Politik, som tidligere har været ført fra dansk Side med Tilslutning fra alle Retninger indenfor det danske Folk.

Endvidere maa jeg knytte nogle Ord til det ærede Medlems Bemærkninger vedrørende Begivenhederne ved Krigens Udbrud, idet det ærede Medlem søgte at fremstille det, som om Begivenhederne den 5. August var Udtryk for en Afvigen fra den ligelige Politik og for Handlinger, der var til Fordel for den ene af Parterne. Det ærede Medlem udtalte sig i den Henseende om Muligheden for Spærring af Lille Bælt paa andet Sted, end det skete. Jeg kan derom svare, at den Spærring, som det ærede Medlem tænkte sig kunde være foretaget af Lille Bælt, blev det fra Marinens Side ved den paagældende Lejlighed erklæret, at man ikke var i Stand til at udføre, og med Hensyn til hele Karakteren af de Beslutninger, som den Gang blev taget, tør jeg sige, at disse var ikke Udtryk for en Foretrækken af den ene Part fremfor den anden. Om de er kommet til at gavne den ene Part eller den anden Part, tror jeg, det i dette Øjeblik vil være meget vanskeligt at afgøre, men sikkert er det, at disse Handlinger ikke blot fandt Forstaaelse paa den ene Side, men ogsaa paa den anden Side, ogsaa fandt fuld Forstaaelse fra engelsk Side, hvilket det ærede Medlem selv var klar over, og jeg tror, at han allerede deraf vil se et Udtryk for, at de var prægede af Villien til en ligelig Politik fra dansk Side i Forholdet mellem de krigsførende. Disse Handlinger skal jeg ikke her komme ind paa en almindelig Drøftelse af i Dag, men de blev jo Grundlaget for Gennemførelsen af den ligelige Neutralitetspolitik, der blev Danmarks

Lykke i de Aar, da Ulykken styrtede ind over store Dele af den øvrige Verden.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Et og andet af det ærede Medlem Hr. Holsteins Tale kan der være Lejlighed til at vende tilbage til, naar jeg senere faar Ordet; men en enkelt Ting har jeg ønsket straks at gøre opmærksom paa. Det ærede Medlem udtalte i Begyndelsen af sin Tale et næsten begejstret Haab til den nye Tingenes Tilstand, hvorunder det gamle Diplomati er afløst af aaben Forhandling, og han mente at finde den tidligere Tingenes Tilstand særlig udtrykt i den radikale Regerings Tid. Heroverfor skal jeg kun gøre det ærede Medlem, som jo ikke var Medlem af Tinget i Krigstiden, opmærksom paa, at der vist neppe er noget Land, i hvilket de udenrigspolitiske Forhold er blevet lagt i den Grad frem for Rigsdagen som netop i Danmark i disse Aar. Det maatte dog selvfølgelig i Krigens Tid ske i lukkede Møder eller ved Forhandlinger med Partiernes ledende Mænd. Naar det ærede Medlem særlig vedrørende det slesvigske Spørgsmaals Afgørelse henledte Opmærksomheden paa, at først efter at Sagen i Virkeligheden var afgjort, kom man til en offentlig Forhandling her i Danmark om den, maa det ærede Medlem vist have overset, at den radikale Regering allerede i Maj 1919, da der for første Gang viste sig Vanskeligheder for at naa Enighed mellem Rigsdagens Partier, erklærede, at den fandt det nødvendigt at gaa til en offentlig Forhandling i Tinget om Spørgsmaalene, men at det var den daværende Opposition, som da indtrængende henstillede at gøre et Forsøg paa, om man ikke gennem et lukket Mødes Forhandling kunde naa Resultatet. Der har slet ikke fra den daværende Regerings Side været noget som helst Ønske om ikke at tage en saadan offentlig Forhandling, men man fulgte Oppositionens Henstilling. Endelig tror jeg, det kan være rigtigt, da det ærede Medlem nævnte en Tale af mig i Christiania og mente, at den havde haft en indrepolitisk Tendens — et andet Medlem har tidligere fremført det, og det vilde have givet mig Anledning til at sige et Ord derom —, at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at indrepolitiske Taler holder jeg i Danmark og ikke i